ஓம்
ஸ்ரீ ஜிநாயநம:.

தருமசீலன்.

" அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. "

(All Rights Reserved.)

புத்தகம் 3	இரௌத்திரிஸு ஐப்பசிமீ 1920ஸு அக்டோபர்மீ	சஞ்சிகை 7

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பருவமுள்ள பெண்களுக்குப் பெண்கள் தம்மைப்
பக்ஷமுடன் துணைசேர்த்து வைக்க வேண்டும்
ஒருவரையுந் துணைசேர்த்து வைத்தி டாமல்
ஒன்றியாப் பெண்கடமை வைக்கொ ணாது
தருணமங்கைக் காடவரைத் துணையாச் சேர்த்தல்
தகுதியற்ற செய்கையந்தோ வேலைக்காக
வருமொருவ னைப்பெண்க ளிருக்கு மில்லில்
வைப்பதென்றுந் தப்பான மார்க்க மாமே. (௫௨)

ஐந்துவய தானவுடன் மைந்தர் தம்மை
அட்டியின்றிப் பள்ளிக்கே யனுப்ப வேண்டும்
எந்தவிதத் துங்கல்வி யவர் மனத்தி
லேறிடவே செயவேண்டும் படிப்பிற் செல்வம்
அந்தமக்கட் களித்தாலோ கல்வி யின்றி
யவர்மூட ராய்விடுவார் பின்னாற் றுன்பம்
இந்தவுல கத்தில்வரும் பழிப்பு மாகும்
எப்பொழுதுங் குடும்பவிர்த்தி யெய்தி டாதே. (௫௩)

அன்னியதே சத்திருந்து வந்த பெண்கட்
கமைந்திடுதே சாசார வலங்கா ரத்தின்
தன்மையினைக் கண்டவுட னந்த நாட்டிற்
சார்ந்தசெய்கை யெனச்சும்மா விருந்தி டாமல்
தன்னுடைய வலங்காரம் பெரிதென் றெண்ணித்
தருக்கியவர் தம்மையென்றும் பரிக சித்துக்
கன்னியர்கள் பலருடனே சேர்ந்து பேசிக்
கலகலெனச் சிரிப்பவள்மூ தேவி யாமே. (௫௪)

தருமசீலன்.

இரௌத்திரி௵ ஐப்பசி௴

காஞ்சிபுரம் ஜைன மஹா சபை.

நிகழும் 1920௵ அக்டோபர்௴ 2௳ 3௳ களில் காஞ்சிபுரம் தியேட்டர் ஹாலில் ௸ மகாநாடு கூடிற்று. ௸ சபையாரின் வேண்டுகோளின்படி மைசூர் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ. நேமிசாகர வர்ணிஜி ஸ்வாமி அவர்களும், சென்னை பிரிசிடென்ஸி காலேஜ் தத்துவ போதகாசிரியர் ஸ்ரீமத். A. சக்கிரவர்த்தி M. A. L. T. அவர்களும், இன்னும்பற்பல நகரங்களிலுள்ள ஸ்ராவகர்களும், பல வித்வான்களும், காஞ்சிவாசிகளாகிய பிராம்மணர்களும், பிராம்மணரல்லாதவர்களும், சில வக்கீல்களும், கனதனவான்களும் ௸ சபைக்கு விஜயஞ் செய்தார்கள். முதல்நாள் மாலை 4-மணிக்குச் சபை கூடியதும் ஆரணி சங்கீத வித்வான்—ஸ்ரீமாந். பொன்னைய வாத்தியார் அவர்களால் கடவுள் வாழ்த்து பாடப்பட்டது. அதன்மேல் திருவாரூர் ஸ்ரீமாந் எ. துரைசாமி முதலியார் அவர்களால் ௸ சபைக்கு விஜயஞ் செய்திருந்த கனவான்களின் பொருட்டு இங்கிலீஷில் வரவேற்புப் பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. பின்னர் சென்னை- ஸ்ரீமாந். பெருமண்டூர், பார்சுவநாதநயினாரவர்கள் ஸ்ரீமத்.A.சக்கிரவர்த்தி M.A.L.T. அவர்களை ௸ சபைக்கு அக்கிராசனபதியாக நியமிக்குமாறு பிரேரேபிக்க, நாகல் ஸ்ரீமாந்-பத்திரபாகுநயினாரவர்களும், காஞ்சி ஸ்ரீமாந்-அனந்தநாத நயினாரவர்களும் ஆமோதித்ததின் பேரில் சபையார் அங்கிகரித்ததின்படி ௸ ஸ்ரீமத்சக்கிரவர்த்தி அவர்கள் அக்கிராசனம்வகித்தார்கள். அதன்மேல், மேல்மின்னல்ஸ்ரீமாந்.சக்கிரவர்த்தி நயினார் அவர்களால் தமிழில் செய்யுள் ரூபமாக இயற்றப்பட்ட வந்தனோபசார பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. அதன்மேல், வரக்கூடாமைக்காகச் சில கனவான்களால் அனுப்பப்பட்ட அனுதாப கடிதங்களும், தந்திகளும், வாசிக்கப்பட்டன. பின்னர் அக்கிராசனர் அவர்களின்உபந்நியாசம் இங்கிலீஷில் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்தபடி அவர்களால் உப

ந்நியாசிக்கப்பட்டது. அதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு இதன்கீழ் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ. நேமிசாகர வர்ணிஜீ சுவாமி அவர்கள் 'ஜைன மதம் நாஸ்திக மதமல்ல' என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி கன்னடத்தில் விரிவாக உபந்நியாசம் செய்தார்கள். அதை ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி ஆரணி ஸ்ரீமாந்.வசுபால நயினார் அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னார்கள்.

மறுநாள் காலை சபை கூடியதும் ஆரணி சங்கீத வித்வான்- ஸ்ரீமாந்.பொன்னைய வாத்தியார் அவர்களால் பக்க வாத்தியத்துடன் கடவுள் வாழ்த்தும் சங்கீத கச்சேரியும் நடைபெற்றன. பின்னர் நாகல் ஸ்ரீமத்.சம்பத்ராவ்நயினார் அவர்களால் சமஸ்கிருதத்தில் ஸ்லோகபூர்வமாகச் செய்யப்பட்ட வந்தனோபசார பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. அதன்மேல் அக்கிராசனர் அவர்களின் இங்கிலீஷ் உபந்நியாசத்தை ஜைனகெஜட் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமத்-மல்லிநாத் ஜெயின் அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார்கள். பின்னர் ஸ்ரீமாந்.வசுபால நயினார் அவர்கள் இரத்தினத்திரயத்தைப்பற்றி விளக்கமாக ஒரு உபந்நியாசஞ் செய்தார்கள். அதன் மேல் நாகல்- ஸ்ரீமாந். பத்திரபாகு நயினார் அவர்கள் ஆத்மாவைப் பற்றி ஓர் உபந்நியாசஞ் செய்தார்கள். அதன் மேல் அன்றுமாலை ஸ்ரீமாந்– பொன்னைய வாத்தியாரவர்களால் கடவுள் வாழ்த்து பாடப் பட்டவுடன் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ நேமிசாகரவர்ணிஜீ சுவாமி அவர்கள் சிருஷ்டி வாதத்தைப்பற்றிக் கன்னடத்தில்நீண்ட உபந்நியாசம் செய்தார்கள். அந்த உபந்நியாசம் ஆரணி-ஸ்ரீமாந். வசுபால நயினார் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதன்மேல் சென்னை- ஸ்ரீமாந். பெ. பார்சுவநாத நயினாரவர்கள் அஹிம்ஸா என்னும் விஷயத்தை உபந்யாசித்தார்கள். பின்னர் ஸ்ரீமாந்.வசுபால நயினார் அவர்கள் ஜைனர்களின் இரவுண்ணாத விரதத்தைப் பற்றி ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார்கள். இன்னும் பிறர் சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். முடிவாக அக்கிராசனர் அவர்கள் உபந்நியாசத்தில் ஜைனர்களின் விருத்திக்காக எடுத்துக் காட்டிய சில விஷயங்களை ஒட்டி நாகல்- ஸ்ரீமாந். பத்திரபாகு நயினார் அவர்களால் ஜைனர்களுக்காக "கல்வி விருத்தி செய்தல், விசேஷகாலங்களில் அனாவசியமான செலவைக் குறைத்தல், பாலிய விவாகத்தைத் தடுத்தல், கைத்தொழில்களைக் கைக்கொள்ளல்" என்னும் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, சென்னை. ஸ்ரீமாந் C. S. மேககுமார ஜைன் அவர்கள் ஆமோதிக்க, ஜைனர்கள் எல்லோரும் அவற்றை அங்கீகரித்தார்கள். ஜை

ஞகஜட் பக்திராதிபர்- ஸ்ரீமாந். மல்லிநாத ஜெயின் அவர்கள் ஜைனமதத்தைப் பற்றி நீண்டதோர் உபந்நியாசம் செய்தார்கள். அவ்வுபந்நியாசம் இதன் கீழ்வரும். ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ. நேமிசாகரவர்ணிஜீ சுவாமி அவர்களின் உபந்நியாசங்கள் நம் தருமசீலனில் பின்னால் வெளிவரும். ஷை சபை நடவடிக்கைகளின் முடிவில் இதர மதஸ்தர்களாகிய சில கனவான்கள் எழுந்து "இது வரையில் நாங்கள் ஜைனமதத்தின் உண்மைகளையுணராமல் வெவ்வேறு வித அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருந்தோம்; இப்போது ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ.நேமிசாகரவர்ணிஜீ சுவாமிகளுடைய பிரசங்கத்தையும், அக்கிராசனர் அவர்களுடைய உபந்நியாசத்தையும் கேட்டதினாலேயே ஜைனமதம் ஒரு சிலாக்கியமான மதமென்பதைத்தெரிந்து கொண்டோம்" என்று பலவாறு புகழ்ந்து பேசினார்கள். காஞ்சிபுரம் வக்கீல்-பிரம்மஸ்ரீ. குமார வெங்கடாசாரியார் அவர்கள் 'ஜைனமதம் ஒரு ஞானமதமாகும்' என்று சிலேடைவகையால் பல நியாயங்கள் காட்டி ஜைனமதத்தை மிகவும் சிலாகித்துப் பேசினார்கள். இந்த இரண்டுநாளும் சபையின் நடவடிக்கைகள் மிகவும் திருப்திகரமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடைபெற்றன. மேற்படி இரண்டு தினங்களிலும் ஷை நகர சபையார்கள், மீட்டிங்குக்கு வந்த கனவான்களை வரவேற்று, மேட்டுத்தெரு ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பாகுபலி நயினார் அவர்களின் மாளிகையில் போஜன வசதி முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி உபசரித்ததும், அங்கிருந்து சுவாமியார் அவர்களையும் அக்கிராசனர் அவர்களையும் அஸ்வரதத்தின்மேலேற்றி பாண்டு வாத்தியங்களுடனும் கொடிகளுடனும் அழைத்துச்சென்று சபை நடத்திய விதங்களும், மீட்டிங் முடிந்ததும் அக்கிராசனர் அவர்களையும் சுவாமியார் அவர்களையும் பாணவேடிக்கைமுதலிய சிறப்புக்களுடன் ஊர் வலஞ்செய்து வைத்ததும், ஊர்வலம் வருங்காலத்தில் ஜைன கிருஹங்களில் பூரண கும்பங்களும் தீபங்களும் வைத்து மரியாதை செய்த விதங்களும் மிகக் கொண்டாடத்தக்கவை. மற்ற நகரங்களில் கூடிய ஜைன சபைகளைக் காட்டிலும் இந்தக் காஞ்சியின் ஜைனமகாநாட்டின் கூட்டமானது மிகவும் சிறந்ததென்றே சொல்லலாம். இரண்டு வருஷகாலமாக ஆங்காங்கே இவ்வாறு ஜைன சபைகள் கூடிவருவது மிகவும் திருப்திகரமாயிருக்கிறது. அதனோடு இப்பொழுது சிறந்த மேதாவிகளும் இச்சபைகளுடன் ஒத்துழைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆதலின் நம் ஜைன சமூகமானது எல்லாவித நன்மைகளையும் அடையுமென்ப

தில் என்ன தடையிருக்கிறது. இனி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஜைனர்கள் இவ்வாறே சங்கங்களை ஸ்தாபித்து நம்மத முன்னேற்றத்திற்கான விஷயங்களை ஊக்கத்துடன் செய்யுமாறு விரும்புகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

காஞ்சிபுரம் ஜைன மகாசபையின்

விசேஷ மகாநாட்டின்

தலைவரான

சென்னை-இராஜதானிக்கலாசாலை தத்துவ போதகாசிரியர்

ஸ்ரீமாந், A. சக்கிரவர்த்தி M. A. L. T.

அவர்களுடைய

உபந்யாசம்.

கனவான்களே!

என்னை இந்த மகாநாட்டின் தலைமையாகவியமித்துக்கௌரவப்படுத்தியதற்காக நான் உங்களுக்கு என்னுடைய அன்பார்ந்த வந்தனமளிக்கிறேன். நான் என்னுடைய குறைபாடுகளை நன்கு உணர்ந்தவனாய் அநேக சந்தேகங்களுடன் இங்கு அக்கிராசனம் வகிக்க உங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டேன்; ஏனென்றால் எனது கடமையைச் செய்யும்படி என்னுடைய வகுப்பினரிடம் கட்டளையை நான் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது.

தென் இந்தியாவில் மிகப் பழமையானவைகளும் பரிசுத்தமானவைகளுமாகிய நகரங்களில் ஒன்றின் மத்தியாகிய இவ்விடத்தில் கூடும் ஜைனர்களாகிய நமக்கு இவ்விடம் ஒருவித இன்பத்தைத் தருகின்றது. காஞ்சிபுரமும் மதுரையும் தென்இந்திய ஜைனர்களுக்கு புனிதமாகிய க்ஷேத்திரங்கள். தென் இந்திய சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் மிகப்புராதன சரித்திர சம்பந்தமான குறிப்புகள் இந்தக் காஞ்சி நகரத்தோடு சம்பந்தப் பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்த சிவஸ்கந்தவர்மா வென்னும் பல்லவராஜன் தர்மத்திற்காகவும் பூஜைக்காகவும் சில கிராமங்களை மான்யம் விட்டதாகத் தெரிகின்றது. இதற்கு சாஸனம் பிராகிருத பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த சாஸனத்தில் காஞ்சிபுரம் பல்லவராஜ்யத்திற்குத் தலைநகரென்று குறிப்பிட்டுள்ளது. சில சரித்திரக் குறிப்புகளினால் ஸ்ரீகுந்த குந்தாச்சாரியரும் இந்தப் பல்லவ அரசோடு சம்பந்தப் பட்டவரென்று நான் நம்புகிறேன். இன்னும் சமந்த பத்திரர், அகளங்கர் முதலிய பெரிய ஆசாரியர்கள் இந்த நகரத்திலிருந்த புற மதஸ்தர்களோடு வாதம் செய்து வெற்றி பெற்றதாகச் சரித்திரம் இருக்கின்றது. ஆகையால், இந்த நகரத்தின் பழைய சரித்திரம் ஜைனமதத்தோடும்,

ஜைனர் கல்வியோடும் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இன்னும், பல்லவ சரித்திரத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் கடம்ப பரம்பரையின் தலைவனான மயூரசர்மா என்பவன் கல்வி கற்பதற்கு காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்தனன். இந்த விஷயங்களெல்லாம், கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே இந்நகரத்தின் முக்கியத்தையும், மகிமையையும் விளக்குகின்றன.

சமீபகாலத்திலுங்கூட காஞ்சிபுரமானது கல்வியிலும் நாகரீகத்திலும் சிறப்புற்று இருந்ததாகத் தெரிகிறது. வைஷ்ணவ சைவ உத்தாரண காலத்திற்குப் பிறகும், பௌத்தர்கள் இந்த தேசத்திலிருந்து தூரத்தப்பட்ட பிறகும், ஜைனர்கள் வலியிழந்த பிறகும், இந்நகரம் வைஷ்ணவ சமயத்திற்கு முக்கியமான இடமாயிற்று. தென்னிந்தியாவில் இத்தகைய மேம்பாட்டை யடைந்த ஒரு நகரம், தூரதேசங்களிலிருந்து வித்வான்களையும் பக்தர்களையும் தன்னிடம் வரச்செய்த நகரம், வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகளால கல்விக்கு முக்கியமான இடமாகக்கூறப்பட்டுள்ள இந்நகரம், அற்பமானதல்ல. ஆதலால் இத்தகைய சிறப்புகள் பொருந்திய இந்நகரத்தில் நாம் கூடியதற்காகச் சந்தோஷப்பட வேண்டும்.

நாம் இங்குக் கூடியதற்குக்காரணம் உங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நாம் கண் விழித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற எல்லா வகுப்பினரும் தங்களுடைய நிலைமையைச் சீர் திருத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்யும் பொழுது ஜைனர்கள் மட்டும் முழுத் தூக்கத்திலிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களைச் சுற்றிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆரவாரங்கள் அவர்கள் கண்களை விழித்துப் பார்க்கும்படிச்செய்கின்றன. நாம் இருப்பதும் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதும் முக்கியமான விஷயங்கள். ஜைனர்கள் ஒரு தனிவகுப்பினராக ஜீவிக்க வேண்டுமானாலும், தங்களுடைய கல்வியையும் நாகரீகத்தையும், தங்கள் மதத்தின் உண்மையையும் காப்பாற்ற வேண்டுமானாலும் உடனே அவற்றிற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச்செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஆரம்பித்ததே காலதாமதமாகும். அஹிம்ஸாதர்மத்தின் விலைமதிக்கக் கூடாத மஹா பெருமை தங்கிய கொள்கைகளையுடைய தென்னிந்தியாவிலுள்ள குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள ஜைனர்களின் நாகரீக மேம்பாட்டிற்காகவும், கல்விவிருத்திக்காகவும் வேண்டிய வழிகளையும், உபாயத்தையும் செய்ய இந்த மகாசபைக்கு பாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறது.

தென்னிந்தியாவில் இரண்டாயிரம் வருஷங்களாயிருந்து இத் தென்னாட்டில் கல்விக்குத் தலைமையான முதல் கல்லூரியைஏற்படுத்திய ஜைனர்களை, புறமதஸ்தர்கள் அறியாதிருப்பது ஆச்சரிய கரமானது. உயர்தரப் பட்டப் பரீக்ஷைகளில் தேர்ந்தவர்களும், ஜைனர்கள் பௌத்தர்கள் தனித்தனி மதத்தினர்கள் என்னும்உண்மையையும், இவ்விரண்டு மதத்தினருக்குள்ள வித்தியாசம்வைஷ்ணவர்களுக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களைப் போன்றன வென்பதையும் அறிய முடியாமலிருக்கிறார்கள். வருந்தத் தக்க இத்தகைய அபிப்பிராய பேதமானது நம்மவர்களின் தற்கால தாழ்ந்த நிலைமையினாலேற்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஜைனர்கள் எல்லோரும் விவசாயத் தொழிலை மேற் பூண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் சிலரிடத்தில் அருமையான ஏட்டுப் பிரதிகள் இருந்தும் லௌகீக படிப்பும் மதக்கல்வியும் சிறிது மில்லாமலிருக்கின்றார்கள்.

அவர்களுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் சில பழய கதைகளும் வழக்கங்களுமாம். எண்ணிக்கையில் குறைவாயும், பொருள், கல்விமுதலியவற்றுள் வறுமையுற்று மிருக்கின்ற ஒரு வகுப்பினர் மேன்மையுடன் இருக்க வேண்டுமானால் ஊக்கமுள்ள முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். உங்களுடைய கடமையின் தன்மையைக் காட்டுவதற்கும், நீங்கள் என்னவிதமான உன்னத நிலையிலிருந்து விழுந்து விட்டீர்களென்பதை அறியும்படிச் செய்வதற்கும், பூர்வகாலத்திலிருந்த ஜைனர்கள், இந்தியர்களின் தேர்ச்சிக்காகவும் நாகரிகத்திற்காகவும் செய்திருப்பவைகளைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமஸ்கிருதம், தமிழ், கன்னடம் ஆகிய பாஷைகளில் ஜைனர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கும் பல சாஸ்திரியமான நூல்களுடையவும் பெரிய இலக்கியங்களுடையவும் அட்டவணை ஒன்றை நான் உங்களுக்குக் கூறப்போவதில்லை. ஆனால் விசேஷமாக ஜைனர்களாலேயே உண்டாகியதும், இந்தியர்களின் மேன்மை தங்கிய ஒழுக்கங்களிலும் கருத்துக்களிலும் முற்றும் பரவிக் கிடப்பதுமாகிய ஒருமுக்கிய கொள்கையை மட்டும் நான் சொல்லுகிறேன். வித்தியார்த்திகளால் இருக்குவேத காலமென்று கூறப்படுவதான ஆரியர்கள் நாகரீக முற்றிருந்த பண்டைக் காலத்தை நீங்கள் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அக்காலத்திலிருந்த ஆரியர்கள் சிந்து நதிப்பிரதேசங்களில் குடியேறினவர்களாய்ப் பல வகைப்பட்ட கூட்டுறவுள்ள சமூகங்களையுடையவர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் நாகரிகவாழ்க்கையின் தொடக்கத்திலில்லை. அவர்கள் கல்வித் தேர்ச்சியும் மதக்கோட்பாடுகளும் உடையவர்களா யிருந்தார்கள். இவைக ளெல்லாம், யாகங்கள் செய்யும் காலங்களில் வேத பாராயணர்களால் ஓதப்படும் மந்திரங்களிலும்,வாக்கியங்களிலும் அறியக் கிடக்கின்றன. பூர்வ இந்தியாவின் நாகரிகத்தை அறிவதற்கு இவைகளெல்லாம் நமக்கு மிகவும் விலையுயர்ந்த உதவிகளாயிருக்கின்றன. இந்தப் பாக்களுள் அநேகம் வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள தெய்வங்களில் முக்கியமானவைகளாகிய அக்கினி, இந்திரன், வருணன், சூரியன், வாயு ஆகியவைகளைக் குறித்துப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் இயற்கையின் உருவங்களாம். தேவர்களுக்கு ஆகாரம் பரிமாறுகின்றவனாகிய அக்கினிமூலமாக பிராணிகளைக் கொன்று யாகம் செய்தலே அந்தத்தெய்வங்களை பூசிக்கும் முறையாயிருந்தது. போதையைத் தருகின்ற சோமா இரசம் என்னப்பட்ட ஒரு வித பானம் தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் முக்கியமான பானமாயிருந்தது. யாகஸ்தம்பத்தினின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட சுனக்ஷேபன் என்னும் சிறுவனுடைய கதையினால், தெய்வங்களுக்கு நரபலியும் செய்யப்பட்டதாகக் கருதுவது பிசகாகாது.

அத்தகைய புராதனமான வேதங்களின் காலத்திலிருந்தே அபிப்பிராயத்திலும், நடத்தையிலும் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டுமென்றும், தெய்வ வணக்கம் பரிசுத்தமாயிருக்க வேண்டுமென்றும், அதில் யாதொருவிதமான ஹிம்சையும் கூடாதென்றும் சொல்லும் ஒரு உன்னத சப்தம் நம் காதில் கேட்கிறது. இது கடைசி மனுவாகிய நாபியின் புத்திரராகிய ரிஷப தேவரிடமிருந்துகிளம்பின தொனியே யாகும். இந்த ரிஷபதேவஸ்வாமிக்கு, ஆதி ஜினரென்றும்

ஆதீஸ்வரரென்றும், ஆதிபகவானென்றும் மறுபெயர்களும் உண்டு; இவர், புருவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்தரிஷப தேவரை ஒரு அவதாரமாகவும், தெய்வீகம் பொருந்திய கடவுளாகவும் ருக்வேத பாசுரங்கள் கூறுகின்றன. அவரை ஜைனர்கள் தீர்த்தங்கரர்களில் முதல்வராகச் சொல்லுகின்றனர். அவர் மனமும் செய்கையும் சுத்தமாயிருந்தால் மாத்திரம் மோக்ஷமடையலாமே யொழிய பிறஜீவன்களை பலிகொடுப்பதனால் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லையென்று தம் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தார். மதசம்பந்தமான விஷயங்களை வியாபாரமாகக் கருதுவது கூடாதென்று கண்டித்தார். ஆத்மார்த்தமான நித்தியவீடு பெறவேண்டுமானால், ஏகேந்திரிய ஜீவன் முதல் சர்வஜீவராசிகளிடத்திலும் தயையும், சகோதரத்துவமும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது அவர் கொள்கை. இந்த "அஹிம்சை" என்னும் கொள்கையை இவருக்குப் பிறகு ஒருவர்பின் ஒருவராக வந்த அநேக மதபோதகர்கள் அல்லது தீர்த்தங்கரர்கள், அவரவர் காலங்களில் மறுபடியும் வியாக்யானம் செய்து போதித்தருளினர். கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டில் ஜீவித்திருந்த கடைசி தீர்த்தங்கரராகிய மகாவீர சுவாமிகாலத்திருந்தே, இம்மதத்தினர் சாதாரண ஜீவியத்திலும், உன்னத யோசனையிலும் வீரர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மானிடஜன்மத்தின் சுபாவிகத் தன்மையையும், அதன் மாட்சிமையையும், மகத்துவத்தையும் சாதித்து வந்தனர். தென்னிந்தியாவின் தேவாராதனையிலுள்ள பரிசுத்தமெல்லாம் ஜைனர்களாலேயே ஏற்பட்டது என்று சொல்லுவது மிகையாகாது. இப்பொழுதும் ஜீவஹிம்சையோடு கூடிய யாகங்கள் செய்யும் பிராமணர், தங்கள் கோவில்களில் மிருகபலி செய்யார்கள்.

இவ்வாறு கோவிலென்று சொல்லப்படும் இடங்களிலுள்ள பலி பீடங்கள் ரத்த களமாகவும், பிரகாரங்கள் மாமிசக்குவியல்கள் நிறைந்து கிடக்கும் இடமாகவுமிருக்கும் இந்நாளிலும், ஜைனமதம் மாத்திரமே, பகவான் பாத கமலங்களில் புஷ்பங்களை வைத்தும், தூபங்கள் எரித்தும், தீபாராதனை செய்தும் தெய்வ வழிபாடு செய்வதையே கடைப்பிடித்தொழுகுகின்றது. அத்தகைய உன்னதகொள்கைகளோடுகூடிய ஒருமதம் தற்கால இந்தியாவிலும் சிறிது பிரயோஜனப்படுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

மற்றும் அதனுடைய தத்துவம் எவ்வகைத்து? அது கடினமானது; அதில் அதிகம் சொல்ல இயலாது. எனினும் இரண்டொரு விஷயம் மாத்திரம் நான் சொல்லுகிறேன். ஜைன தத்துவத்தின் முக்கிய உண்மை 'திரவ்யம்'. இது, தன் சுபாவிகத்தைத் தன்னுடைய குணங்களாலும் விதங்களாலும் வெளிக்காட்டும் காரணங்களோடு கூடிய சத்தியம். திரவ்யம் எப்பொழுதும் மாறுபடாத ஒரு வஸ்துவும் அல்ல, அல்லது நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மாறிக்கொண்டே இருப்பதுமல்ல. அது, அத்வைதிகளுடைய, தெரியாததும், தெரியக்கூடாததுமான பொய்யான நிச்சய வாதத்தையும், பௌத்தர்களுடைய க்ஷணிகவாதத்தையும் ஒருங்கே விலக்கி விடுகிறது. அந்த உண்மையான பதார்த்தம் மாறுதல்கள் அடைந்து ஒரே தன்மையையே கொண்டிருக்கிறது. வித்தியாசங்கள் நடுவிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. திரவ்வியம், சேதன, அசேதனமாகிய

ஜீவம், அஜீவமென்று இருவகைத் தாகும். எவ்விதமான சாஸ்திரதந்திரத்தாலும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைஉண்டாக்கமுடியாது. ஜீவசேதனத்திரவ்யமும் அஜீவ அசேதனத்திரவ்யமும் வேறு வேறான பதார்த்தங்கள்.

மற்றும் ஒவ்வொரு ஆத்மா அல்லது ஜீவன் நித்தியமாகவும் நிச்சயமாகவும் இருக்கிறது. அது மற்றொரு வஸ்துவின் சாயலாகமாத்திரம் மாறி நிச்சயமாயிருக்கும் சுவதந்திரத்தை மாத்திரம் உடையது அல்ல. தற்காலத்திய மிகவும் நாகரீகமான அத்வைதவாதத்தை—மாயவாதத்தை—அர்த்தமில்லாததும் அசாத்தியமானதுமாமென்று ஜைனர்கள் தள்ளிவிடுகின்றனர். இதைக் கண்டிப்பது ஜைனதத்துவம் ஒன்று மாத்திரம் அல்ல. இது, சாங்கிய, நையாய, வைசஷிகமுதலிய தரிசனங்களோடும்,[1] ராமானுஜர், மாத்வர்களுடைய மகத்தான கொள்கைகளோடும் ஒத்து இருக்கிறது. மானிட சுபாவகத்தை ஒரு கேவல தோற்றமாகவும், உலகத்தை மாயமாகவும், தள்ளி விடுகிற ஒரு தத்துவம்,நம்முடைய மதசம்பந்தமான நோக்கங்களையாவது அல்லது புத்தி சம்பந்தமான பிரசனங்களையாவது திருப்தி பண்ணவில்லை. அது தன்னைத் தானே தகாதென்று தள்ளி விடுகிறது. இத்தகைய தத்துவம் இந்துக்களை ஒரு வகையான தேசிய தூக்கத்திற்கு உள்ளாக்கி விட்டது. அவர்களை அந்தத் தூக்கத்தினின்றும் எழுப்புவதற்கு மானிட சுபாவகத்தைத் தவறின்றி ஊன்றிச் சொல்ல வேண்டும். மனிதஜீவன், தன்னுடைய பிறப்புரிமையாகிய சுயேச்சையை அனுபவிக்கும் பொருட்டு, அவன் தன்னுடைய நிச்சயத்தையும், மகத்துவத்தையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உண்மையான ராஜாங்கக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னமே,மானிட சுபாவகத்தைதன்னுடைய உண்மையான உன்னத பதவிக்குத்திரும்ப உயர்த்தும் பொருட்டு மதத்திலும் தத்துவதத்திலுமுள்ளநிலை மாறுதல் அடைவது அவசியம். ஏனென்றால் (மானிட) சுபாவம் ஒரு தோற்றமாகவும், உலகம் ஒரு பரிகாசமாகவும் இருந்தால், சத்தியத்திற்கும், நன்மைக்கும், சௌந்தரியத்திற்கும் இடம் எங்கே இருக்கிறது ? இவைகளும் சாயையின் சாயையாகவே மறைந்து விடும்.

உன்னதமான ஞான நோக்கத்தின் பேரிலும், மேன்மையான நீதிநெறிக் கொள்கைகளின் பேரிலும் அல்லாமல் எந்தத் தேசமும் ராஜீகவிஷயத்தில் முன்னுக்கு வந்ததுமில்லை, அல்லது அதனுடைய பெருமை நீடித்து இருந்ததுமில்லை. எல்லா ராஜ்ஜியங்களையும் பந்திக்கிற இந்து பொதுவிதிக்கு இந்தியா மாத்திரம் விலக்காக இருக்கப்போகிறதில்லை. ஆகையினால் நாம் ராஜீக விஷயத்தில் முன்னேற்ற மடையும் அதேகாலத்திலும், அதற்கு முன்னமேயும் நீதி நியாயத்திற்கு ஒப்ப ஜனுசார முன்னேற்றத்தையும்,பரி சுத்தமான எண்ணத்தையும் நடத்தையையும் உடைய தெய்வ பக்தியைப் பரவச்செய்ய மத முன்னேற்றமும் அடைய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் சொல்லத் துணிவேன்.

ஜனுசார மதாசார-விஷயங்களில் ஏற்படும் அத்தகைய சீர் திருத்தத்தில், ஜினமதம், மிகவும் முக்கியமாயும், சக்தியுள்ளதாயுமிருக்கும். இத்தேசத்து பூர்வீகசரித்திரத்தில் இந்த ஜினமதம் எண்ணத்தையும் நடத்தையையும் பரிசுத்

தப்படுத்தி மேன்மையடைந்தது யாவருமறிந்த உண்மை. ஆகையால் (மேல் சொன்ன சீர்திருத்த வேலைக்கு) இத்தகைய பிரசாரணவேலைக்குத் தங்கள் வாழ்நாளையும், செல்வத்தையும் உபயோகிக்கும் சுயநலம் கருதாத சிறுவர்கள் வேண்டும்.

ஜினதர்மத்தின் இன்னொரு லக்ஷணம் மூன்று மணிகள் அல்லது ரத்நத்திரயம். "ஸம்யக்தரிசனக்ஞான சாரித்திராணி மோக்ஷமார்க்கா." என்றபடி நற்காட்சி, நன்ஞானம், நன்னடக்கை ஆகிய இம்மூன்றும் மோக்ஷத்திற்கு வழியாகின்றன. நற்காட்சி என்பது தத்துவங்களின் உண்மைச்சுபாவத்திலும், அவைகளின் செய்கைகளிலும் நம்பிக்கை இருத்தலேயாம். ஆத்மாவின் சுபாவம், அசித்துப்பொருள்களினின்றும் வேறுபட்டதென அறிந்துகொள்வதே நற்காட்சியாகும். இஃது பொய்யான நம்பிக்கை அல்லது மித்தியா தரிசனத்தை விலக்குகிறது. நன்ஞானம் என்பது உலகம், ஜீவன் ஆகிய இவைகள் எப்படி நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைப்பற்றிய உண்மையான அறிவேயாம். இதை, (நல்லஞானத்தை) நம்முடைய உண்மையான ஆத்மன் அனுபவித்து ரூபிப்பதே நன்னடக்கையாகும். காட்சி, ஞானம், நடத்தை ஆகிய மூன்றும் தனித்தனியே கர்ம பந்தத்தினின்றும் ஆத்மாவை விடுவிக்க சக்தியற்றவைகளாயிருக்கின்றன. அவை மூன்றும் ஒருங்கே வேலை செய்தால் தான் ஆத்மா முன்னடைதல் கூடும். இவ்வாறு ஜினமதம், நடத்தைக்குரிய ஒரு நீதியாக, தற்காலத்திலிருக்கும் மதங்களுக்கு எட்டாக்கையில் இருப்பதுடன் அவைகளைப் பூர்த்தியும் செய்கிறது. சில மதங்கள் நம்பிக்கையே முக்கியமென்று சொல்கின்றன; சில மதங்கள் ஞானம் அல்லது அறிவே அவசியமானதென்றும், மற்றும் சில மதங்கள் மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு நடத்தையே முக்கியமென்றும் வற்புறுத்துகின்றன. ஆனால் ஜைன மதம், மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவனிடம் இவை மூன்றும் ஒருங்கே இருத்தல் இன்றியமையாததென்று சந்தேகமில்லாமல் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது.

இம்மதத்தைப் பற்றி நான் இன்னும் எவ்வளவோ சிறப்பான விஷயங்கள் சொல்லுவேன். ஆனால் பண்டைக் காலத்துப் புகழைப் பாடுவது என்னுடைய வேலையல்ல. நாம் இந்தக் காலத்தில் ஜீவிக்க வேண்டியிருக்கும் பொழுது திரும்பி பண்டைக் காலத்தைப் பார்ப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. "இந்த ஜயின தருமத்தை ஸ்தாபித்த சத் புருஷர்களின் பாரம்பரையில் ஒருவனாக இருக்க நான் அருகனே" என்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குள் விசாரணை செய்யுங்கள். அதற்குக் கிடைக்கும் மறுமொழி எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்ததே. வட இந்தியாவில் ஜைனர்கள் மிகவும் தனிகர்களாகவும் சௌக்கியமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய இந்தியாவின் பாதி வியாபாரம் ஜைனர்களால் நடைபெறுகிறது. அப்படி இருந்தும், அவர்களில் ஒரு தரித்திரனும் இல்லாதிருந்தும், அநேக கோடீஸ்வரர்களிருந்தும் அவர்கள் நம்மதத்துக்கான குறைகளை நீக்குவதில் கவலையற்றவர்களாயிருக்கின்றனர்.

சீர்திருத்தத்தின் கீழ் இந்தியா முன்னேறும் இக்காலத்தில்கூட இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள ஜைனர்கள் ராஜீகசபைகளில் தங்களுக்காக ஒரு ஸ்தானங் கூடக் கேட்கவில்லை. எந்த அரசாங்கத்தினரும் கேட்காமலிருப்பவர்களுக்கு ஒரு சுதந்தரத்தையும் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

ராஜாங்கக் காரியம் நிற்க, தங்கள் கல்வி விருத்திக்காக அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? பிராமணமதத்தைப் பின் பற்றும் ஹிந்துக்கள், அரசாங்கத்தார் கற்பிக்கும் லௌகிக படிப்பில் திருப்தியில்லாமல் தங்களுக்கென்றே ஒரு கல்லூரிசேட்டு ஸ்தாபித்துக் கொண்டனர். முஸ்லிம் ஜாதியாரும் இவர்களைப் பின் பற்றி ஒரு கல்லூரியை கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்திக்கொள்ளப் போகிறார்கள் இப்படி யெல்லாமிருந்தும், ஜைனர்களுக் கென்றே ஒருகலாசாலை கூட இல்லை. இப்படி இல்லாதிருப்பது அவர்களுக்கு திறமையும் திரவ்யமும் இல்லாததினால் ஏற்பட்டது அல்ல. அவர்களுக்கு இவை இரண்டும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை அவர்கள் அனாவசியமான காரியங்களில் உபயோகப் படுத்துகின்றனர். அவசியமான விஷயங்களில் அசிரத்தையும், அனாவசியமான காரியங்களில் சிரத்தையும் இருத்தலே, சீர்கெட்டுப் போகும் ஜாதியாரின் லக்ஷணங்களாகும்.

இந்திய ஜாதியார்களின் நாசத்திற்கு காரணமாயிருக்கிற மதவியாஜ்யம், இச்சாதியாரையும் தனக்கு ஆளாக்கிக் கொண்டது. ஜைனர்களில் இரண்டு வகுப்பினராகிய திகம்பரிகளும், ஸ்வேதாம்பரிகளும் உபயோகமற்றவியாஜ்யத்தில் சுமார் 50 லக்ஷம்ரூபா செலவழிக்கப் போகிறதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இருவரும் அஹிம்சைக்கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றனர். இருவரும் ஜீவஜெந்துக்களிடத்தும், மிருகங்களிடத்தும் பக்ஷம் பாராட்டுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பகைக்கின்றனர். ஜைன தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் இஃது ஒரு கேர்த்தியான முறைமையாக இருக்கிறது! உலகத்தாருக்கு ஓயாமல் உண்மையையும், தரும நூலையும் ஆதிகாலத்தில் போதித்த ஜைன ஆச்சார்யர்களின் ஆன்மாக்கள், அவர்களைப் பின் பற்றுகிறவர்கள் எங்ஙனம் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்ணுற மிகவும் வருந்தும். இரு சாத்தாரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தி, அவர்களுடைய வித்தியாசங்களை நீக்கி, வக்கீல்கள் வீணே கொண்டு போகும் பணத்தைக் கல்வி விருத்திக்காகச் செலவழிக்கும் பொருட்டுத் திருப்ப ஜைனர்களின் உபய கட்சியாரிலும் யோசனையுள்ள தலைவர் இல்லையா! ஜைனர்களுக்கென்றே ஒரு போதியபலமான மத்திய கலாசாலை ஏற்படுத்துவதற்கு 50 லட்சம் ரூபா ஒரு பெரிய நிதியாகும்.

தென் தேசத்திலும் அதே பரிதாபப் படத்தக்க நிலைமையையே நீங்கள் காண்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களோடு சண்டை செய்ய இங்கே ஸ்வேதாம்பரிகள் இல்லை. வீணே செலவு செய்ய உங்களிடத்தில் ஏராளமான ஐஸ்வரியமும் இல்லை. ஆனால் உங்கள் வருமானத்திற் கேற்ப சமாதானத்தால் தீர்க்கக் கூடிய அநேக விஷயங்களை வியாஜ்யங்களாக நடத்தி வருகிறீர்கள்.

பின் சொல்லப்படும் முக்கியமான விஷயங்கள் தமிழ்த் தேசத்துஜனங்கள் அவசியம் கவனித்துச் சீர்திருத்த வேண்டியவை:—

(1) ஜைனர்களின் தொகை குறைதல்.

(2) வறுமை அதிகரித்தல்.

(3) கல்வியில் குறைவாக இருத்தல்.

(1) நாளுக்கு நாள் ஜைனர்களின் தொகை குறைந்து வருதல் வருந்தத் தக்கவிஷயமாகவே இருக்கிறது. இதற்குபால் விவாகமும், அபரிமிதமான கலியாணச் செலவுமே இரண்டு காரணங்களாகும். இந்த ஜாதியாரில் அநேக பாலிய விதவைகளும், கலியாணமாகாத வாலிபச் சிறுவர்களும் இருக்கின்றனர். இந்த இரண்டு குறைகளையும் அவசியம் நீக்க வேண்டும். கூடிய வரைக்கும் பால விவாகங்களைக் கண்டிக்க வேண்டும். பெண்களுக்குக் கலியாணம் பண்ணும்வயது வந்த பின்னரே மணம் செய்தலை ஆதரிக்க வேண்டும். கலியாணச் செலவைக் குறைப்பதில் பணக்காரர்களே குறைந்த செலவு செய்து வழிகாட்ட வேண்டும்.

இத்தகைய அதிகச் செலவினால் நாசமாகி விட்ட குடும்பங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. கடன் வாங்க முடியாதவர்கள் பிரம்மசாரிகளாகவே இருக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. மற்ற ஜாதியார்களுக்குக் குறைந்த செலவில் கோவில்களில் கலியாணம் செய்து கொள்ளும் அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது. அத்தகைய ஒரு உபாயம் ஏழைஜனங்களுக்காக நம்முடைய ஜாதியில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(2) ஜைனர்கள் நாளுக்கு நாள் வறுமை அதிகரித்துக் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தல் மிகவும் துக்ககரமாயிருக்கிறது. இதற்கு அவர்களுடைய வேலையாகிய விவசாயமே காரணம். ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு காலத்தில் போதியபூஸ்திதி இருக்கும். அதற்குப் பிறகு, குடும்பம் அதிகரிக்க, அந்த பூஸ்திதி அநேக பங்குகளாக்க வேண்டியிருக்கிறது. பின்னும் சின்னாட்களுக்குள் அச்சிறிய நிலத்தை இன்னும் அநேக பாகங்களாகப் போட வேண்டி இருக்குங்காலத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் ஜீவிப்பதற்கு, ஒரு ஏக்கா நிலங்கூட அகப்படுவது அரிதாயிருக்கிறது. ஜனசாரக் கட்டுப் பாடும், வரையறுத்த வருமானமும், குடும்பங்களை வறுமைக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றன. இவ்வறுமை இன்னும் அநேக கஷ்டங்களுக்கு இடம் கொடுக்கும். ஆகையால் ஜனங்கள் சுகமே ஜீவித்து தங்கள் வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டுமாயின் வியாபாரத்தையும் கைத்தொழிலையும் ஊக்கத்துடன் கைக்கொள்ளல் வேண்டும்.

(3) ஜைனர்களின் கல்விக் குறைவே மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம். ஜைனர்களிடத்தில் கீழ்தரப்படிப்பும், உயர்தரப் படிப்பும் கொஞ்சம்கூட இல்லை. நாம் அரசாங்கத்தினர் மேல் குற்றஞ் சாட்ட முடியாது. "கேட்டால் கொடுப்பார்கள், தட்டினால் திறப்பார்கள்" என்னும் உண்மையான விதியை நாம் அசட்டை பண்ணக் கூடாது. நீங்கள் மேலான சாதனங்களுக்

காகக் கேட்கா விட்டால் அவைகள் தாமே வரமாட்டா. லௌகீக, நீதி, நெறி விருத்திக்குக் கல்வியே ஆணி வேராகும். இக்கல்வி இல்லாமல் இச்சாதியார் எங்ஙனம் இவ்வுலகில் இருந்து வரமுடியுமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கல்வியில்லாமல் மதாசாரங்களையும் உணர்ந்து பின்பற்றுவது அசாத்தியமாகும். ஆகையால் ஜின வாணி இல்லாமல் ஜினதர்மம் மாத்திரம் நிகழுமென்பது அசாத்தியமான கட்டுக்கதையாகும்.

ஆகையால் நம் சாதியாரின் இந்த முக்கிய குறையைப்பற்றிநீங்கள் சிறிது யோசிக்குமாறு நான் உங்களிடம் முறையிடுகிறேன். நீங்கள் வட இந்திய ஜைனர்களைப்போலஅவ்வளவு தனிகர்கள் அல்லர்என்று எனக்குத்தெரியும்.அப்படியிருந்தாலும்நீங்கள் ஒற்றுமையினால் அனேகவிஷயங்களைச்செய்து முடிக்கலாம்.ஒருவனே தனியாகச்செய்து முடிக்கமுடியாதஒரு விஷயத்தைப்பலர்ஒத்துழைப்பதனால் செய்து முடிக்கலாம்.

அளவில்லாத நன்மைபயக்கும் இப்போது நோக்கம், நம்முடைய எல்லா எண்ணங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் முன்னமே இருத்தல் அவசியம். உயர்தரக்கல்லூரிப்படிப்புஇத்தனைவருஷங்களாகஜனங்களின்கையிலிருந்தும்,ஜைனர்களில் வித்தியாபட்டம் பெற்றவர் ஒருவருக்குமேல் இல்லாதது அவமானமாகியஒருவிஷயமல்லவா? இக்குறைஉண்மையாகவே நீக்கமுடியாததா? கல்விக்கான போதிய சாதனங்கள் இருக்கும் பக்ஷத்தில் படிப்பில் அதிக விற்பத்தியுடையக்கூடிய புத்திக்கூர்மையுள்ள சிறுவர்கள் உங்களிடத்தில் இல்லையா?

அப்படியானால் என் இச்சாதியின் தற்கொலை? என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அது பிசகோ, சரியோ, கல்வி உண்மையாகவும் நன்றாகவும் கற்பிக்கப்பட்டால் அது மற்றெல்லாத் தீங்குகளையும் செவ்வனே நீக்கிவிடுமென்பதே. ஆகையினால், உங்களுடைய உற்சாகத்தை இரண்டு நாள் வேடிக்கையுடன் நிறுத்திவிடாமல், இவ்விஷயத்தை ஊக்கத்துடனும் கவனத்துடனும் யோசித்து ஜைனர்களின் கல்வி விருத்திக்கான பிரயோஜனமுள்ள ஏற்பாடு ஏதாகிலும் செய்யவேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம் ஜைன மஹா சபையின்

விசேஷ மகாநாட்டில்

ஜைனகெஜட் பத்திரிகாசிரியர்

ஸ்ரீமான். C. S. மல்லிநாதம் அவர்கள்

செய்த

உபந்யாசம்.

(3—10—20)

கனவான்களே!

இந்த மகா சபையின் அக்கிராசனாதிபதியான ஸ்ரீமாந் திரு. அனந்தநாத நயினாரவர்கள் ஜைன சமயத்தைப்பற்றிப்

பேச வேண்டுமென்றுசொன்னபொழுது நான் அதற்குத்தகுதியற்றவனென்று நன்கு உணர்ந்தேன். ஆயினும் நம்முடைய பூர்வீகமான மதத்தின் உண்மைகளைப் பரவச்செய்வதற்கும், நம்மவர்கள் முன்னேற்ற மடைவதற்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்பல முயற்சிகளில் சேர்ந்துஎன்னால்கூடியவரைஉழைப்புஎடுத்துக்கொள்ள நான் ஆற்றலுள்ளவனாகையாலும், என்னுடைய மதத்தினர் இடும்கட்டளைப்படி நடக்கக் கடமைப்பட்டவனாகையாலும், இங்குச் சிலவார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். கற்றறிந்த பல பெரியோர்கள்வீற்றிருக்கும் இம்மகா சங்கத்தில் பேசும்படியான பாக்கியத்தைஎனக்கு அளித்ததற்காக நான் உங்களுக்கு அனேகவந்தனஞ்செலுத்துகின்றேன்.

ஜைன சமயமானது ஜினர்களால் போதிக்கப் பட்டமதமாகும். பிறக்கும் பொழுதே மதிஞானம், சுருதஞானம், அவதிக் ஞானம் என்னும் மூன்றுவித ஞானத்தை யுடையவராய், ஐம்பொறிகளையும் வென்று, இருவினைகளையும் ஒழித்து, வேண்டுதல் வேண்டாமைஎன்னும் குணங்களில்லாதவராகி, கடையிலாவறிவுமுதலிய எட்டுக்குணங்களையும் அடையவர்குஜினர் என்று பெயர். இப்பெயர் சம்சார துக்கத்தைக்கெடுத்துப்பிறவிக்கடலை நீந்தியவர் என்றும் பொருள்படும்.

பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக அநேக ஜினேஸ்வரர்களால்போதிக்கப்பட்டு வருவது இந்தஜைனசமயம். இதன் உண்மைகளைஇப்போது உபதேசிப்பவர்கள் இல்லாத படியால் பிறமதத்தினர்களே யன்றி நம்மவர்களிலும் பெரும்பாலார்க்குநமது சமயக் கொள்கைகள்தெரியாமலிருக்கின்றன. ஜைன சமயத்தைக் கற்றறிந்தவர்களிலும் அநேகருக்கு அதனுடைய ஆரம்பம், சரித்திரம்முதலியவற்றில் இன்னும் பல சந்தேகங்களிருக்கின்றபடியால் இவ்விஷயங்களை இங்குச் சிறிது விளக்கிக் காட்டுவாம்.

ஜைன சமயத்தின் ஆரம்பம்.

சமீபகாலம் வரையில் ஜைன சமயத்தின் உற்பத்தியைப்பற்றிப் பலரால் அநேக தப்பான அபிப்பிராயங்கள் கொள்ளப்பட்டுக் கடைசியாக, டாக்டர் ஹெர்மன் ஜீ. ஜேகோபி முதலிய சில கற்றறிந்தவித்வான்களுடைய முயற்சியாலும், அவர்களால் செய்யப்பட்டபல அருமையான ஆராய்ச்சிகளாலும் ஜைன சமயம் வெகுகாலமாக இருந்து வருகின்ற ஒரு தனிமையான மதம் என்பது பெறப்பட்டது. ஆனால் சரித்திரம் எழுதுவோர் பலரும் வேறு சில நூலாசிரியர்களும்ஜைன மதத்தின் ஆரம்பத்தைப் பற்றித்தாங்கள் கொண்டிருக்கும் தவறான

கொள்கைகளை இன்னும் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. நமது பள்ளிக்கூடங்களில் இந்துதேச சரித்திரம் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களில் சிலர் ஜைன சமயத்தைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது அது பௌத்த மதத்திலிருந்து பிரிந்ததென்றும், சிலர் பிராம்மண மதத்திலிருந்து உற்பத்தியாயிற்றென்றும், சிலர் அது புத்தமதம் இந்துமதம் ஆகியவற்றின் சேர்க்கையால் உண்டாயிற்றென்றும் தங்கள் மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார்கள். மாணாக்கர்களும் வேறு ஆராய்ச்சி உதவியற்றவர்களாய் இவற்றையே சத்தியமெனக் கொள்கின்றார்கள். இந்தக் கொள்கைகள் எவ்வளவு பிசகானவை யென்றும் உண்மை ஏதென்றும் நாம் இங்கு ஆராய்வோம்.

1. ஜைனசமயம் புத்தசமயத்தின் பிரிவல்ல.

சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஜைன சமயத்தை முதன்முதலில் கற்கவாரம்பித்த சில மேல் நாட்டு வித்தியார்த்திகள் நம் சமயத்திற்கும் புத்த சமயத்திற்கும் உள்ள சில ஒற்றுமையான விஷயங்களை ஆதாரவாகக் கொண்டு ஜைன சமயம் புத்தசமயத்தினின்றும் பிரிந்திருக்க வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இந்தக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக ப்ரொபஸர் லாஸ்ஸன் என்பவர் நான்கு காரணங்கள் கூறுகின்றார். டாக்டர் ஜெகோபி கல்பசூத்திர மொழி பெயர்ப்பிற்கு எழுதியிருக்கும் முகவுரையில் இந்நான்கு கொள்கைகளையும் தக்க சமாதானங்களுடன் மறுக்கின்றார்.

ப்ரொபஸர் லாஸ்ஸன் கூறுவதாவது:-"ஜைனசமயம் பௌத்த சமயத்திற்குப் பிந்தியது; ஏனென்றால் முதலாவது, இரண்டு சமயத்தினரும், ஜினன், அருகன், மகாவீரன், சர்வக்ஞன், சுகதன், ததாகதன், சித்தன், புத்தன், சம்புத்தன் முதலிய பட்டங்களையே தங்கள் போதகர்களுக்கிடுகின்றார்கள்; இரண்டாவது ஜைனர்களும் பௌத்தர்களும் தங்களுடைய போதகர்களாகிய மனிதர்களையே தெய்வங்களெனப் பாவித்து அவர்களுக்குப் பிம்பங்கள் செய்து கோயில்கள் கட்டுவித்து அவர்களை வணங்குகின்றார்கள்; மூன்றாவது இருசமயத்தாரும் உலகத்தினுடைய சரித்திரத்தை எண்ணத்தில் அடங்காத மிகப் பெரிய கால அளவினால் அளக்கின்றார்கள்; நான்காவது இவர்கள் இருவரும் முக்கியமாக 'அஹிம்சை' என்னும் கொள்கையையே வற்புறுத்துகின்றார்கள்" என்பதே.

இருசமயத்தாருடைய கிரந்தங்களிலும் மேலே சொல்லப்பட்ட பதங்களெல்லாம் மகா வீரரையும் புத்தரையும் குறிப்பிட உப

யோகிக்கப் படுவது உண்மையே. ஆனால் ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது இப்பட்டங்களில் சிலவற்றை ஜைனர்கள் அதிகம் விரும்புகிறார்கள்; மற்றவைகளை பௌத்தர்கள் மட்டும் அடிக்கடி உபயோகப்படுத்து கின்றார்கள். ஜைனர்கள் ஸ்ரீவர்த்தமானரை, மஹாவீரன், அருகன், ஜினன், சர்வக்ஞன், முதலிய பதங்களால் அழைக்கின்றார்கள்; பௌத்தர்கள் தங்கள் கடவுளை புத்தன், சுகதன், ததாகதன் மஹாவீரன் என்னும் பெயர்களால் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஜைனர்கள் ஸ்ரீ வீரரை புத்தன் என்று சொல்லும் பொழுது அளவு கடந்த ஞானத்தை யுடையவன் என்னும் அருத்தத்திலேயே உபயோகிக்கிறார்கள். பௌத்தர்களும் ஷை ஜைன பதங்களை உபயோகிக்கும் பொழுது அவைகளின் பத அருத்தத்தையே கொள்வதாகப் புலப்படுகின்றது.

தீர்க்கதரிசிகளுக்கு விக்கிரகங்கள் செய்து அவர்களை பூஜிக்கும் வழக்கம் இந்தியாவில் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இருந்து வருகின்றது. வேதங்கள் உற்பத்தியான காலத்திலேயே இவ்வழக்கம் அக்காலத்திருந்த ஆரியர்களால் அனுஷ்டிக்கப் பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

இன்னும் காலத்தைப் பெரிய எண்ணிக்கைகளால் கூறுவது பௌத்தர்களுக்கும் ஜைனர்களுக்கும் மாத்திரம் நூதனமானதல்ல. இந்துக்களும் காலத்தை நான்கு யுகங்களாகவும், பல கல்பங்களாகவும் பிரித்திருக்கின்றார்கள். சில கொள்கைகளின் ஒற்றுமையைக்கொண்டே ஒரு மதம் இன்னொரு மதத்தினின்றும் பிறந்ததாகச்சொல்ல இயலாது. அஹிம்சை யென்னும் கொள்கையும் இத்தகைத்து.

ஒருவன் இரண்டு மதங்களையும் கற்கும் பொழுதே ஜைனசமயத்தினர் தங்களுடைய கொள்கைகளை பௌத்தர்களிடமிருந்து அடையவில்லை யென்பதோடு இருசமயத்தாருக்குமுள்ள சில வித்தியாசக் கொள்கைகளும் நன்கு விளங்கும்.

1. நிர்வாண நிலைமை எத்தகையது என்று புத்தனை அவருடைய சீடர்கள் பலமுறை கேட்டும் அவர் ஒன்றும் சொல்லாமலே போய் விட்டார். ஆனால் ஜைனர்கள் தங்கள் நூல்களில் நிர்வாணப் பதவி இன்னதென்று நன்கு விளக்கியிருக்கின்றார்கள். ஜீவன்கள் கர்மங்களினின்றும் விடுபட்டுத் தங்களுடைய சுபாவ குணங்களை எய்தி, பிறப்பும் இறப்பும் அற்றவைகளாய்நித்தியானந்தத்தை அனு

பவித்துக் கொண்டிருப்பதே அவைகளுடைய நிர்வாணமா. கும்.

2. பௌத்தர்கள் கூறும் 5 ஸ்கந்தங்களும் அவற்றின் அநேக பிரிவுகளும் ஜைனர்களுடைய உளநூலில் காணப்பட வில்லை.

3. தண்ணீரிலும் சுரங்கங்களினின்று புதிதாகவெட்டிஎடுக்கப் பட்ட உலோகங்களிலும் ஜீவன் உண்டென்று ஜைனர்கள் கூறுகின் றூர்கள். இது பௌத்தர்களுடைய கொள்கையல்ல.

4. இந்து மதக்கிரந்தங்களைப் போலவே ஜைன நூல்களிலும் ஒருவனுடையஆன்மாவிருத்தியடைவதற்கானபடிப்படியான அநேக நிலைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நிலைகள் பௌத்தர்களுக்குக் கிடையா.

இவ்வாறு மேலே சொன்ன பல விஷயங்களாலும் ஜைன சம யம் பௌத்தமதத்தின் பிரிவல்லஎன்பது பெறப்பட்டது. இனி சில முகாந்தரங்களால் ஜைனர்கள் பௌத்தர்களுக்கு முன்னமே யே யிருந்து வருகின்றூர்களென்பதைக் காட்டுவோம்:

"ஜைனர்களும் பௌத்தர்களும் ஆகிய இவ்வி நுமதத்தினர்க ளுள் ஒரு வகுப்பினர் மற்றவர்களுடையகொள்கைகளைப்பெற்றிருப் பின் அத்தகைய செய்கை பௌத்தர்களுடையதாயிருத்தல் வேண் டும். அதாவது பௌத்தர்களே ஜைனர்களிட மிருந்து சில கொள் கைகளைக் கடன் வாங்கியதாகத்தெரிகின்றது" என்றுஜெர்மனிதேச த்து பிரபல தத்துவ ஞானியும், இந்திய மதங்களை வாசிப்பதிலேயே தம்முடைய வாழ்நாட்களைக் கழித்தவருமான டாக்டர் ஜெகோபி என்பவர் அபிப்பிராயப் படுகின்றூர். அவர் கூறும் காரணங்கள் பின்வருமாறு:—

1. பௌத்தர்களுடைய பழைய நூல்களில் ஜைன சமயாசா ரம், தத்துவம், நீதிமுதலியவற்றைப்பற்றி அநேக குறிப்புகள் காண ப்படுகின்றன. உதாரணமாக:

(க) தண்ணீரில் ஜீவன் இருக்கின்றது. (திக்கநிகாயம் பிரம்ம ஜல சூத்திரம்.)

(உ) ஆன்மாவிற்கு வர்ணம் உண்டு என்னும் அஜீவக கொள் கையை ஜைனர்கள் மறுக்கிறூர்கள்.

(ங) ஸ்ரீ பார்சுவநாதருடைய நான்கு விரதங்கள் திக்க நிகா யம் சம்மானபல சூத்ரத்தில் காணப் படுகின்றன.

(ச) ஜைனர்கள் நம்புகின்ற மனோகுப்தி, வாக்குப்தி, காயகுப்தி என்னும் மூன்று குப்திகளை (மஜ்ஜிம்மநிகாயம்.) கூறுகின்றது.

(ரு) வைசாலி நகரத்திருந்த லிச்சாவிகளுக் காசனுன அபயன் என்பவன், ஜைனர்களுடைய முக்கியகொள்கையாகிய, தவத்தினல் கர்மங்களை நீக்கி ஆன்மா முழுஞானத்தையடையக்கூடுமென்பதைக் கூறுகின்றான். (அங்குத்தர நிகாயம்.)

(சு) திக்குவிரதத்தையும் உபவாசத்தையும்பற்றி பௌத்தநூல்கள் கூறுகின்றன.

2. ஜைன சமயத்தின் பழமையை புத்த நூல்கள் வேறு விதமாயும் ருசுப்படுத்து கின்றன:

(க) இந்த நூல்கள் ஜைனர்களை(நிர்க்கிரந்தர்களை)பௌத்தர்களுடைய சத்துருக்களென்று கூறுகின்றனவே யன்றி, புதிதாக உண்டாகிய ஒரு மதத்தினர் என்று குறிப்பிடவே யில்லை.

(உ) மக்காலி கோசலா என்பவன்மனிதர்களை 6வகுப்புகளாகப் பிரித்து ஜைனர்களை மூன்றாவது வகுப்பில் வைத்தனன். நூதனமாய் உற்பத்தியான மதமாயிருந்தால் ஜைனர்கள் மூன்றாவது வகுப்பினராக வைக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

(ந) ஒரு நிர்க்கிரந்தனுடைய புத்திரனான சச்சாகன் என்பவனோடு புத்தர் வாதம் செய்திருக்கிறார்.

3. ஜைன நூல்களுள் காணப்படும் குறிப்புகள்:-- ஸ்ரீ மகாவீரருடைய சிஷ்ராகிய கௌமதரும் ஸ்ரீ பார்சுவநாத ஸ்வாமிகளுடைய மதத்தைத் தழுவிக் கொண்டிருந்த கேசி என்பவரும் ஒருதோட்டத்தில் சந்தித்த தாகவும் அப்பொழுது அவர்கள் மதக் கொள்கைகளை ஒத்திட்டுப் பார்க்க ஆரம்பித்து அநேக தத்துவ நுட்பங்களைப் பேசியதாகவும், கடைசியில் இருவரும் ஒருசமயத்தினரே என்று உணர்ந்ததாகவும் உத்தரத்தியாயான சூத்ரம்கூறுகின்றது. இதனல் 24-ம் தீர்த்தங்கராராகிய மகா வீரருக்கு முன்னமேயே பார்சுவநாத தீர்த்தங்கரரால் ஜினமதம் போதிக்கப் பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

4. ஜைன தத்துவங்களின் பழமை.

(க) ஒவ்வொருஜெந்துவினிடத்தும் தனித்தனி ஆன்மா இருக்கின்றது. இத்தகைய ஆன்மாக்கள் முத்தி யடைந்த பிறகும்தனித் தனியாகவே யிருந்து மோக்ஷ சுகத்தை யனுபவிக்கின்றன.

(உ) ஜைனர்கள் கூறும் உலகத்திலுள்ள முக்கியமான மூலவஸ்துக்களில் ஒன்றாக குணவர்க்கம் சேர்க்கப்படவில்லை.

(ஈ) தர்மமென்றும் அதர்மமென்றும் இரண்டு திரவியங்கள் உலகத்திலுள்ளன வென்று ஜைன சமயம் கற்பிக்கின்றது. எப்படி ஜலமானது தன்னிடத்தில் வசிக்கும் மீன்களுடைய நடமாட்டத்திற்கு சாதகமாயிருக்கின்றதோ அப்படியே தர்மத்திரவ்யமானது உலகத்திலுள்ள ஜீவன்களுடையவும் புற்கல வஸ்துக்களுடையவும் நடமாட்டத்திற்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றது. அதர்ம திரவ்விய மானது அவைகள் நிற்றலுக்கு உதவியாகின்றது.

மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களினால் ஜைன சமயம் பௌத்தசமயத்திற்கு முற்பட்டது என்று டாக்டர் ஜெகோபிஎழுதியிருக்கிறார்.

2. ஜைன சமயம் இந்து சமயத்தின் பிரிவுமல்ல.

இனி, சிலர் ஜைன சமயத்தை இந்து மதத்தின் பிரிவென்று சொல்லுகின்றார்கள். இந்த அபிப்பிராயத்தின் உண்மையை இங்குச் சற்று ஆராய்வாம்: ஜைன சமயமானது அநேக ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீவிருஷபஸ்வாமிகள் என்னும் முதல் தீர்த்தங்கரரால் போதிக்கப்பட்டதாக ஜைன சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்துமதக் கிரந்தங்களும் இந்த விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக அறிவிக்கின்றன. இஃதல்லாமல் ஸ்ரீ விருஷப தேவபகவானை மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரங்களில் ஒன்றாக இந்துக்கள் போற்றுகின்றார்கள். இவருடைய சரிதம் ஸ்ரீமத் பாகவதத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் இவரைப்பற்றி வராக புராணமும் அக்கினிபுராணமும் சந்தேகமறக் கூறுகின்றன. பாகவத புராணத்தின்படி விருஷபதேவர் விஷ்ணுவின் அவதாரங்களில் ஒன்பதாவது அவதார மென்றும் அவ்வவதாரம் வாமனாவதாரம், இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், பத்தாவதாரங்களுக்கு முன்னமேயே தோன்றிய தென்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. எண்ணிக்கையில் 15வதாகச் சொல்லப்படும்வாமனாவதாரத்தைப் பற்றி இருக்குவேதம்குறிப்பிடுகின்றபடியாலும், விருஷபௌவதாரம்வாமனாவதாரத்திற்கு முந்தியதாகையாலும், ஜைனசமயத்தை முதன் முதலில் உபதேசித்த ஸ்ரீ விருஷபதீர்த்தங்கரர் இன்னும் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முற்ப்பட்டவர் என்பது தெள்ளிதில் விளங்கும்.

ஆகையால் ஜைன சமயத்தை இந்து சமயத்திலின்றும் பிரிந்ததாகச் சொல்லுவது உண்மைக்கு விரோதமாகின்றது.

3. ஜைன சமய சரித்திரம்.

காலம் அளவில்லாததாய் அநேக கல்பங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கல்பமும் அவசர்ப்பிணிக்காலமென்றும், உற்சர்ப்பிணிக்காலமென்றும் இரண்டு சமபிரிவுகளை யுடையது. அவசர்ப்பிணிக் காலத்தில் ஜனங்களுடைய இன்பம், பராக்கிரமம், உயரம், ஆயுஷ்யம், சத்தியம், தருமம், முதலியவை குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. உற்சர்ப்பிணி காலத்தில் இவை கிரமமாகவிருத்தியடைந்து கொண்டே வருகின்றன. இந்தக் காலங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆறுபிரிவுகளையுடையன. அவசர்ப்பிணியின் ஆறு பிரிவுகள் சுஷமசுஷமம் (சுகம் சுகம்), 2. சுஷமம் (சுகம்) 3. சுஷம துஷமம் (சுகம் துக்கம்), 4. துஷம சுஷமம் (துக்கம் சுகம்) 5. துஷமம் (துக்கம்), 6. துஷமதுஷமம் (துக்கம் துக்கம்) எனவாகும். உற்சர்ப்பிணியின் பிரிவுகள் துஷம துஷமம் முதலாக ஆறாகும். நாம் இப்பொழுது அவசர்ப்பிணியில் ஐந்தாவது பிரிவாகிய துஷம காலத்தில் இருக்கின்றோம். இந்தக் காலம் தொடங்கி இப்பொழுது 2400 வருஷங்களாகின்றன.

அவசர்ப்பிணி காலப் பிரிவுகளில் முதலாவதான சுஷம சுஷம காலத்திருந்த ஜனங்கள் தேவர்களைப் போல பேரின்பமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். பத்துவித கற்பக விருக்ஷங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையானவைகளை யெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அந்தகற்பக விருக்ஷங்களுடைய ஜோதியும் குளிர்ச்சியும் மிகுந்திருந்தபடியால் சூரியனுடைய ஒளியும் வெப்பமும்தோன்றவில்லை. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல அவைகளுடைய பிரகாசமும் பலன்களும் குறைந்து கொண்டு வந்தன. இரண்டாவது காலமான சுஷம காலத்தில் ஜனங்களுடைய இன்பத்தில் பாதி குறைந்து விட்டது. மூன்றாவது காலம் தொடங்கவே ஜனங்களுக்கு சிறிது துக்கமும் தோன்றியது. கற்பகங்களின் சக்தியும், பிரகாசமும், நன்மைகளும்மிகக் குறைந்து போயின. அப்பொழுது ஜனங்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உணவு முதலியவற்றை சம்பாதிக்க வழிதேட வேண்டியதாயிற்று. அது நிமித்தம் ஒருவர்க் கொருவர் சச்சரவுஉண்டாயிற்று. அக்காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு இடையிடையே பதினான்கு மனுக்கள் தோன்றி ஜனங்களுக்குப் பல தொழில்களைக் கற்பித்து, சட்டங்களை ஏற்படுத்தி, நீதியுடன் அரசாண்டு வந்தார்

கள். அவர்களில் கடைசியான நாபிமனுவின் காலத்தில்... முதலில் மேகங்கள் எழுந்து மழை பொழிந்தன. அவர்... களுக்கு வியவசாயத் தொழிலின் முறைகளைக் கற்பித்தார். இவருடைய புத்திரரே ஜைனர்களுடைய முதல் தீர்த்தங்கராகிய ரிஷபதேவர் என்பார். இவரை பதினைந்தாவது மனுவென்றும் கூறுவதுண்டு. இவர் பிறக்கும் பொழுதே இயற்கையறிவு, நூலுணர்ச்சி, முற்பிறப்பை யறியும் அறிவு ஆகிய மூன்று வித ஞானத்தோடே பிறந்தவர். ஆகையால் ஜனங்களுக்குப் பல தொழில்களையும் அநேக சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தார். இல்லற தருமத்தை தாமே நன்கு நடப்பித்துக் காட்டிய பிறகு துறவுபூண்டு யதியாசாரத்தைப்பேதித்துத் தம்முடைய அனந்த ஞானத்தினால் மோக்ஷமார்க்கமாகிய ஜினதருமத்தைப்போதித்திருக்கின்றனர். இருபதாவதுதீர்த்தங்கரரானமுனிசுவிரதர்காலத்தில் இராமசரிதம்நிகழ்ந்ததாகவும் தசரதர்இராமர் முதலியவர்கள்ஜைனர்களென்றும்ஜைனசரிதங்கள் கூறுகின்றன. இருபத்திரண்டாவதுதீர்த்தங்கரராகியநேமிநாதர்,கிருஷ்ணனுடையபெரியதந்தையின் புத்திரரென்று ஹரிவம்ச புராணத்தினால் அறிகின்றோம். நேமிநாதருடையகாலத்தைசிலவித்தியார்த்திகள் கி.மு.5000வருஷங்களுக்கு முன்பென்றும், சிலர் 3000 வருஷங்களுக்கு முன்பென்றும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் உண்மை இன்னதென்று வெளிப்படவில்லை. இருபத்து மூன்றாவது தீர்த்தங்கரரான பார்சுவநாத ஸ்வாமியை உண்மையாகவே இருந்தவரென்றும், அவருடைய காலம் கி.மு 876 முதல்776 வரைக்கு மென்றும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றார்கள். இவருக்குப் பிறகு 250 வருஷங்கள் கழிந்த பின் கி. மு. 599 ஹூத்தில் ஸ்ரீமஹாவீரவர்த்தமானர் அவதரித்தார். நாதவம்சத்தைச் சார்ந்த சித்தார்த்தர் என்னும் க்ஷத்திரியருக்குப் புத்திரராய்ப் பிறந்தபடியால் மகாவீரருக்கு பௌத்த ஆகமங்களில் நாத புத்தர் என்னும் பெயர்வழங்கப்படுகிறது. தமது தந்தை அரசு செலுத்திய வைசாலி (குண்டலபுரம்) நகரத்தில் பிறந்தவராகையால் அவரைவைசாலிகர்என்றும்சிலர்கூறுவர். அவர் 30-வது வயதில் துறவறம் கொண்டு 12 வருஷம் தவமும் தியானமும் செய்து அளவில்லா ஞானத்தை யடைந்து பலவிடங்களுக்கும் சென்று ஜைன சமயத்தை 30வருஷகாலம் போதித்தபிறகு 72 வயதில் கி. மு. 527-ம் வருஷத்தில் பாவாபுரி என்னு மிடத்தில் நிர்வாண பதமடைந்தார். அவருக்குப் பிறகு அவருடைய கணதரர்களால் இம்மதமானது போதிக்கப்பட்டது.

…பதியில் 1920 ௵ அக்டோபர் ௴ 2௳ கூடிய

ஜை… மகாசபைக்கு விஜயம் செய்த கனவான்களின்

வரவேற்புப் பத்திரம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னகரு மிந்நகர்க்குப் பின்னகரா
மெனவோங்கிப் பொலிந்த தாலே
நன்னகரா மிந்நகர்க்கு முன்னுறுமா
தொன்னகரம் நாடிக் காணும்
என்னவறி வாளர்பகர் எழிற்சதுர்சிம்
மாதனத்தி லேற்ற வொன்றுஞ்
சென்னலுடன் கன்னலுஞ்சூழ் சிநகாஞ்சி
மாசபையார் செப்பல் கேண்மோ. (1)

ஸ்வஸ்தீ ஸ்ரீ. நேமி சாகரவர்ணிஜீசுவாமி அவர்கட்கு.

பூமிசையா ரிதற்கிணையாப் பொன்னகரா
மோவென்று புலவோர் நாளும்
நாமிசையார் நலம்படவே நவின்றேத்தும்
மைசூரில் நன்கு வந்து
நேமிசிநன் திருநாமம் நேர்படவே
தான்றரித்த நிமலா நின்னை
நாமிசைய நளிர்பொழில்சூழ் நகர்காஞ்சி
மாசபைச்சே கரமாப் பெற்றும். (2)

அறவாழி யந்தணன்றன் அருமறையை
யகல்மனத்தி லடைவே கொண்டு
பிறவாழி நீந்துதற்குப் பெருநெறியைப்
புகலவல்ல பெருமா னாகித்
திறவாழி யீதெனவே திகழுலக
மாந்தருக்குச் செப்பி யென்றும்
மறவாழி மாழ்கவுயர் மாதவமே
மேற்கொண்டு மகிழும் மேலோய். (3)

இந்திரியக் குஞ்சரத்தை யிருந்திறமா
மெய்ஞ்ஞானக் கயிற்றாற் கட்டிப்
பந்தவினை கெடுத்தசிநன் பகரறச்சிந்
தனையான தூணிற்பூட்டி
முந்தைவினைத் தொடர்பறவே மும்மணிக்கோல்
தனைப்பிடித்து முறிய வாட்டி
எந்தையடி களுமானாய் எங்கட்கோர்
துணையானாய் எமது கோவே. (4)

சென்னை இராஜதானிக் கலாசாலைத் தத்துவ போதகாசிரியர்
ஸ்ரீமாந்-A. சக்கிரவர்த்தி M. A. L. T. அவர்கட்கு

சீர்பெருகுஞ் சிராவகர்க்கோர் சிரமணியே
யெனவொளிருந் திருவே யன்ன
நீர்பெருகும் நிலவலயம் புரக்குமன்னர்
மன்னர்பெறு முறைமை யான
பேர்பெருகுஞ் சக்கிரவர்த்தித் திருநாமம்
பெற்றுயர்ந்த பெரியோய் மிக்க
நேர்பெருகுஞ் ஜைநகஞ்சி மாசபைக்கு
நாயகமா நின்னைப் பெற்றும். (5)

அலைகடல்சூ ழாங்கிலநாட் டவர்மொழியில்
அறிவுடைநூல் அளவில் கற்று
நிலைபடவே எம்ஏயென் னும்பட்டம்
நீணிலத்தில் நிறுவப் பெற்றுத்
தலைமைபெறு தமிழ்மொழியும் தாவில்சீர்
வடமொழியும் தனியா வோர்ந்து
கலைபொதிந்த கட்டுரைகள் நனிபுகன்றாய்
கனமார்ந்தர் களிக்கும் மேலோய். (6)

பூமாதும் நாமாதும் பொருந்திவளர்
பொன்னகராஞ் சென்னை தன்னில்
கோமானுங் குவலயத்தார் கொள்ளுநற்பே
றீதெனவே குலவிக் காட்டத்
தாமாதி பத்தியத்திற் றாபித்த
தகைசால்கல் லூரி தன்னில்
பூமானாய் வீற்றிருந்து புலமைமிகச்
செலுத்திவரும் புலவர் கோனே. (7)

தருமசீலன் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமாந்-திரு. ஆதிநயினார் அவர்கட்கு.

ஆதிபக வன்மேனா ளலகில்லாத்
திருவறத்தை யகிலத் தோதும்
சோதியருள் பெற்றதிருச் சோமணிகர்
சுந்தரத்தான் சுடரோ னென்ன
ஆதிநயி னுந் திருநாம மணியாகத்
தான்பெற்று யடைவாய் மேலோர்
நீதிபுகல் நூல்பலவும் நீணிலத்தில்
நிலைத்தோங்கி நிலவ வைத்தோய், (8)

அருமறைக ளாராய்ந்து அவனியுளோ
ரகமகிழ அறிவி னாலே

கருமநெறி பலவரையத் தன்னகத்தே
யடக்கிமன விருளை நூற
தருமசீலனுக்கோ ரதிபதியாய்
விளங்குகின்ற வண்மை யாளா
பெருமதியாய் நின்னையிந்தத் திருச்சபைக்கோர்
பொருளாகப் பிறங்கப் பெற்றும். (9)

ஜைன கெஜட் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமாந் C. S. மல்லிநாத ஜைன் அவர்கட்கு.

அல்லிருளைக் கடியவொரு அகல்விசும்பி
லாதித்த னைமைந்தாற் போல
வல்லிருளா மஞ்ஞானந் தனைவிட்டச்
சிறப்புற்று வயங்குங் கோல
நல்லருளைத் தருஞான மொழிபலவு
நாடிமட மாந்தர்க் கோதிப்
பல்லவரும் பணியவந்த மல்லிபக
வான்நாமம் வனையப் பெற்றேய். (10)

ஓங்குபுக ழாங்கிலத்தி லுயர்ஞானந்
தனைப்பெற்றிங் கொழியாச் சீரே
தாங்குதிரு ஜைன்கெஜட்டின் தலைவர்களி
லொருவனெனுந் தகைமை தன்னைப்
பாங்குபெறு முத்தரத்தா ரிடம்பெற்றுப்
பச்சிமத்தார் பரிவாய்ப் பேச
ஈங்கொளிரும் பேர்படைத்தா யிச்சபைக்கு
நினையணியா விசையப் பெற்றும். (11)

மகா சிராவகர்கட்கு.

மன்மாக லோகத்தான் மகிழ்ந்தேத்து
மருகனடி வணங்கும் மாண்பீர்
பன்மாகா தங்கடந்து பண்புறுமிக்
காஞ்சியவை பரிவி னுற்ற
நன்மாசி ராவகரே நாங்கள் நுமக்
கென்கைம்மா றியற்ற வல்லேம்
பொன்மாலை பூமாலை யினுமேலாஞ்
சொன்மாலை புனைவித் தோமே. (12)

ஜைன மகா சபையார், காஞ்சிபுரம்.

இச் செய்யுட்கள் மேல் மின்னல், சக்கிரவர்த்தி நயினாரால் இயற்றப் பெற்றவை.

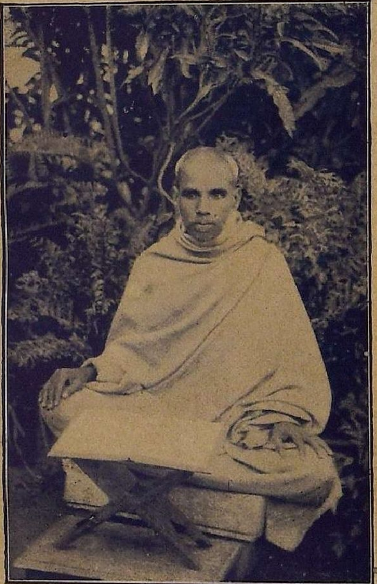

சுவஸ்திஸ்ரீ, நேமிசாகரவர்ணிஜி, சுவாமிகள்,

மைசூர்.